

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v exekučnej veci oprávnenej **E**, proti povinnej **A**, o vymoženie **91 782 Sk istiny s prísl.**, ktorá vec sa viedla na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 0 Er 1950/1997, o dovolaní súdneho exekútora I, proti uzneseniu Krajského súdu Košice z 30. apríla 2007 sp. zn. 1 CoE 125/2006

t a k t o :

O d m i e t a dovolanie súdneho exekútora I.

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d v ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach uznesením z 30. apríla 2007 č.k. 1 CoE 125/2006-27 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách exekúcie.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený výrok o trovách exekúcie prvostupňového súdu podal súdny exekútor I dovolanie. Prípustnosť dovolania odôvodňoval ustanovením § 236 a nasl. O.s.p. a dôvodnosť § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., teda že spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Žiadal, aby dovolací súd uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 1 CoE 125/2006-27 zo dňa 30. apríla 2007 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Oprávnená ani povinná sa k podanému dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho

pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok súdneho exekútora I smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním, pretože podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu len pokiaľ to pripúšťa zákon.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa ak

- a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,
- b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,
- c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Súdny exekútor I svojim dovolaním výslovne napadá uznesenie odvolacieho súdu vo výroku o trovách exekúcie. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. ale výslovne ustanovuje, že predchádzajúce odseky 1 a 2 (pripúšťajúce dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu) neplatia, ak ide o uznesenie o trovách konania.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa odvolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde

o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré môžu začať len na návrh, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Dospel však k záveru, že konanie odvolacieho súdu a jeho rozhodnutie nie sú postihnuté takou vadou a teda že dovolanie súdneho exekútora I nie je prípustné ani podľa § 237 O.s.p.

Keďže prípustnosť dovolania súdneho exekútora I nemožno v prejednávanej veci vyvodiť ani z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p, Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho opravný prostriedok odmietol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

So zreteľom na právnu úpravu dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti z dôvodov súdnym exekútorom namietaných.

Účastníkom náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo súdny exekútor v ňom nemal úspech a oprávnenej a povinnému žiadne trovy nevznikli (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2007

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: